

IN MEMORIAM

Ivan Glibotić

Dobar i jednostavan čovjek, redovnik i svećenik, dr. fra Ivan Glibotić, 20. XII. 1987, završio je u imotskom samostanu svoj ovozemaljski život, bogat godinama i iskustvom, radom i patnjom, molitvom i žrtvom. Rodio se u Slivnu 1901. u Makarskoj je završio osnovnu školu, sjemenišnu gimnaziju u Sinju i teologiju opet u Makarskoj. U Rimu je doktorirao iz teologije i na Papinskom institutu za crkvenu glazbu iz muzikologije sa dizertacijom *Aleluja u spisima otaca u prvih šest stoljeća* (koju bi trebalo tiskati i na hrvatskom jeziku).

Ivan Glibotić

Po povratku iz Rima u Sinju je deset godina profesor glazbe; u isto vrijeme je i kapelnik limene glazbe i voditelj pjevanja u svetištu Gospe Sinjske. Okupio je lijepi zbor sinjskih dječaka i s njima u crkvi i na pozornici u Sinju i okolnim mjestima izvodio i klasičnu glazbu i glazbene igrokaze.

Bio je svećenik pastoralac po mnogim župama u teškim ratnim i poratnim godinama. Kao pastoralac osjetio je veliku potrebu crkvene pjesmarice, pa je sastavio i izdao pjesmaricu *Pjevajmo, braćo kršćani*, koja je u kratko vrijeme doživjela tri izdanja. Glibotić je, osim u Sinju, predavao liturgijsku glazbu na Franjevačkoj teologiji u Makarskoj i Interdijecezanskoj bogosloviji u Splitu. U svim je službama gdje je službovao njegovao pučko pjevanje i podržavao ili osnivao pjevačke zborove.

U časopisu »Sveta Cecilija«, i u drugim časopisima, mnogo je objavljivao glazbene prikaze, osvrtne, nekrologe i vijesti. Značajan vid njegove glazbene djelatnosti je i njegov skladateljski rad. Sve što je skladao to je i izvedeno; zapravo, on je skladao uvijek za konkretne ljude (zbor) i konkretnu prigodu. Sve se njegove skladbe odlikuju jedno-

stavnošću, kakav je i sam bio. Uglazbio je više pučkih misa. Ona u čast Gospe Sinjske, uz Peranovu *Pučku misu*, postala je najpopularnija hrvatska misa nakon Koncila. Njegovu *četveroglasnu misu u čast Krista svećenika* izvode mnogi zborovi i izvan domovine. Često mu se izvodi, osobito u Velikom tjednu, *Smiluj mi se, Bože*. Od novijih skladbi spomenimo »Tri 'Zdravo' Majci Božjoj«. Uglazbio je šaljivu operetu *Učitelj Marko* i brojne igrokaze.

Naš je časopis o svom bivšem suradniku i našem crkvenom glazbenom djelatniku, o pok. fra Ivanu Glibotiću, opširnije pisao uz 80. obljetnicu njegova života. Za zauzetost kojom je radio i za ljubav koju je djelotvorno svjedočio prema svojoj Crkvi, svome Narodu, ponajviše preko glazbe, neka mu Gospodin bude nagrada.

Petar Zdravko BLAJIĆ

Zlatan Plenković

U dominikanskom samostanu na Korčuli koncem prošle godine (29. XII. 1987). preminuo je u 74. godini života i 50. godini redovništva Hvaranin iz Svete Nedjelje o. Zlatan Plenković. Školovao se u Bolu, Dubrovniku i Parizu, a službovao u Bolu, Dubrovniku, Gružu, Zagrebu, Splitu, Rijeci i Korčuli. Djelovao je kao obljubljeni kateheta mladih,

Zlatan Plenković

traženi pučki misionar, propovijednik kratkih, jasnih i sadržajnih propovijedi, pisac knjigâ duhovno-propovijedničkog i poticajnog karaktera, suradnik brojnih vjerskih časopisa, prevoditelj (Pascal: Misli, ...) te savjetnik koji strpljivo razgovara, hrabri i razveseljuje.

Gdje god je djelovao o. Plenković je bio, ili službeni ili samoinicijativni, voditelj crkvenih zborova, orguljaš i voditelj drugih glazbenih grupa. Bavio se i skladanjem duhovne i svjetovne glazbe, na službeno liturgijske i na svoje i tuđe tekstove. S Ljubom Stipišićem je izdao zbirku pjesama *Dječja zvona*. Prerađivao je tuđe skladbe i poticao

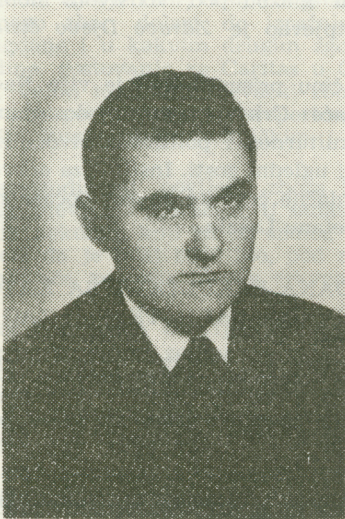
mlade talente na skladanje. Glazbu je učio kroz redovito školovanje i privatno. Skledbe su mu melodiozne i jednostavnije harmonijske strukture. Neke njegove kladbe postale su dio repertoara mnogih naših zborova širom domovine. Nova pjesmarica *Pjevajte Gospodu* donosi više Plenkovićevih tekstova. Kraćim prikazima surađivao je i u »Svetoj Ceciliji«. Iako mu je život bio težak svojom izgovorenom i pisanom rječju, i svojom glazbom široj je optimizam.

Petar Zdravko BLAJIĆ

Augustin Korpar

(1928 — 1988)

Umro je Gušta Korpar, brzo se 9. veljače o. g. javljalo rodbini, prijateljima, znancima. Ljudski gledajući otišao je prerano jer je mogao još mnogo toga učiniti. Prema Sv. Pismu, također, prerano jer bi trebao doživjeti 70 do 80 godina. Po Božjoj Providnosti otišao je točno na vrijeme, jer »čovjek snuje, a Bog određuje«.

Augustin Korpar

Kao svećenik bio je na više župa. Svugdje mu je bila ista briga: učiniti ljude boljima, a crkve i župne zgrade ljepšima. Prva briga ipak mu je bio Čovjek. Aforistički kratak, šaljiv, brzo je nalazio zajednički jezik sa svima s kojima je suobraćao. U razgovoru s ljudima nalazio je ideje za svoje aforizme koje nam je ostavio u 5 knjiga.

Živeći s ljudima vidio je sjaj i bijedu čovjeka. Želio je pomoći onim bijednima i zato je osnovao »Fond solidarnosti 1 %/o.« iz kojeg je godinama ublaživao život nevoljnima i potrebnima.

Bio je jedan od rijetkih župnika koji je svake godine davao pomoć Institutu za crkvenu glazbu KBF u Zagrebu. Često je pružao šoferske usluge kod tiskanja »Sv. Cecilije«. Zato mu Institut i »Sv. Cecilija« izriču svoju zahvalnost. »Naš 'zbogom', istina, nije bez tuge, rastanka, no krijepi ga utjeha nadanja. Jednom ćemo svoga brata opet u radosnu prijateljstvu zagrliti, ondje gdje će Kristova ljubav,

koja sve pobjeđuje, i samu smrt sasvim nadvladati.«

(Red sprovoda)

Josip KORPAR

S. M. Klara Dugić

Dugogodišnja tajnica Katoličkog bogoslovnog fakulteta s. M. Klara Dugić pred 11 godina otišla je s fakulteta u zasluženu mirovinu, a ove godine vjerujemo da su je anđeli, koje je toliko štivala, odveli pred lice Božje u krug djevica da vječno pjeva svome Zaručniku. Službu tajnice vršila je revno i točno, jer kako sama reče, »ispekla sam taj zanat kod dekana W. Keilbacha.« Osim redovitog tajničkog posla našla je vremena da se i drugdje angažira.

Dragica s. M. Klara Dugić

Ovom prilikom neka bude zabilježena i njezina skrb za Institut za crkvenu glazbu KBF u Zagrebu. Mogli bismo reći da su Tečajeви za crkvene glazbenike bili prethodnici Instituta, a list »Crkveni orguljaš« prethodnik »Sv. Cecilije« od 1969. g. Budući da je s. Klara bila veliki ljubitelj crkvene glazbe, a pok. Albe Vidaković je imao dobar osjećaj da pronade suradnike, tako je ona sudjelovala kod obadva pothvata. Njezina daktilografska i organizatorska pomoć došla je do punog izražaja. Po rukopisima je očito da je uvodila u administraciju prvog tajnika Instituta, a i sadašnji tajnik znao se posavjetovati s »Njezinim veličanstvom,« kako smo je u šali nazivali. Posebnu je skrb pokazala oko pripremanja prostorija za upravu Instituta. Više puta znala je u šali reći: »Da nije bilo mene ništa ne bi imali.« Zato od Instituta hvala, a od Boga plaća.

Ženski zbor Instituta otpjevao joj je nad grobom »Zdravo, o moj anđele« A. Vidakovića, ne sluteći koliko je pokojnica štivala anđele, i cijenila A. Vidakovića. Bila je to hvala slušatelja Instituta s. Klari Dugić.

Josip KORPAR